

عنوان مقاله:

ارزیابی مولفه ای حکمرانی پایدار آب در مدیریت رودخانه زاینده رود

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس مدیریت منابع آب ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علی یوسفی - استادیار گروه توسعه روستایی دانشگاه صنعتی اصفهان

امیر مظفر امینی - استادیار گروه توسعه روستایی دانشگاه صنعتی اصفهان

آمنه یادگاری - دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه روستایی دانشگاه صنعتی اصفهان

امید فتحی - دانش آموخته کارشناسی ارشد توسعه روستایی دانشگاه صنعتی اصفهان

خلاصه مقاله:

روند فعلی مصرف آب در حوضه ی زاینده رود بادوام نیست و برای تغییر روند فعلی به منظور دستیابی به توسعه پایدار، فرصت زیادی وجود ندارد. به طور کلی باور بر این است که مشکلات امروز و فردا بیش تر پیامد حکمرانی نامطلوب هستند تا مطلقاً کمیابی، حکمرانی آب به طیفی از نظام های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و اداری که برای توسعه و مدیریت منابع آب و عرضه ی خدمات آبی در سطوح مختلف دایر هستند، اطلاق می شود. هدف این نوشتار، تبیین مؤلفه های ارزیابی حکمرانی پایدار در مدیریت منابع آب رودخانه زاینده رود می باشد. جامعه ی آماری این مطالعه را کشاورزان حوضه ی زاینده رود در استان های اصفهان و چهارمحال و بختیاری (ذی نفعان) و کارکنان معاونت حفاظت و بهره برداری آب منطقه ای و جهاد کشاورزی دو استان (ذی مدخلان) تشکیل می دهند. حجم نمونه ی مورد بررسی کشاورزان با استفاده از فرمول کوکران، 171 نفر تعیین شد و ذی مدخلان مذکور سرشماری شدند. روایی صوری و پایایی آن نیز به ترتیب با استفاده از نظرات کارشناسان و ضریب آلفای کرونباخ (0/871) تأیید گردید. شاخص حکمرانی پایدار آب در منطقه بر مبنای نظرسنجی از ذی مدخلان و ذی نفعان حوزه ی آب دو استان درخصوص هشت مؤلفه ی؛ عدالت، اثربخشی و بازدهی، شفافیت، مسئولیت پذیری، پاسخ دهی، انسجام، مشارکت و حاکمیت قانون مورد ارزیابی قرار گرفت که نتایج نشان داد که وضعیت فعلی مدیریت رودخانه حاکی از شرایط حکمرانی ناپایدار آب در منطقه می باشد.

کلمات کلیدی:

حکمرانی پایدار آب، ذی مدخلان، ذی نفعان، رودخانه، زاینده رود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/269418>

